

mandsstolen, og så vil jeg gerne sige tak til, jeg tror, det er alle partier, der vil stå bag dette lovforslag. Det er jeg glad for.

Det er jo en genfremsættelse af det lovforslag, jeg på regeringens vegne fremsatte i sidste samling, dog med en ændring. Der blev i forbindelse med udvalgsbehandlingen rejst tvivl om, hvorvidt personalesager som udgangspunkt er undtaget fra offentlighedsloven, og hvorvidt der er undtagelser fra hovedreglen, som flere ordførere har påpeget, så der fortsat er adgang til at få oplysninger om offentligt ansatte. Men tvivlen om, hvorvidt det skulle føre til, at den offentligt ansatte var afskåret fra at have egen access eller egen adgang til oplysninger, der ligger i personalemappen, er fjernet med det lovforslag, vi behandler her i dag.

Jeg håber så, at offentligt ansatte er tilfredse med, at vi har fjernet adgangen til at anvende den udmærkede lov fra begyndelsen af 1970'erne til chikanøs forfølgelse af offentligt ansatte, specielt af frontlinjemedarbejdere i den offentlige sektor. Det har der også været peget på inden for Kriminalforsorgens institutioner, fra politi, fra socialforvaltningen og andre.

På den ene side er adgangen fjernet, på den anden side har vi sikret, at offentligt ansatte fortsat har adgang til oplysninger, der ligger om dem selv. Det skulle gerne føre til, at vi meget hurtigt kan få afgivet betænkning i Folketingets Retsudvalg om den sag. Det vil jeg i hvert fald søge at fremme i form af hurtig besvarelse af de få spørgsmål, som jeg tror det her efterfølgende giver anledning til, sådan at vi kan få loven sat i kraft, sådan at offentligt ansatte kan føle sig trygge i deres job, og som fru Lotte Bundsgaard var inde på, sådan at man kan fjerne enhver tvivl hos offentligt ansatte om deres retsstilling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 34: Forslag til lov om ændring af lov om spillekasinoer.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(FremSAT 26/3 98).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Det er også et af de lovforslag, der har været fremsat tidligere, men som ikke nåede at blive behandlet her i salen. Forslaget indeholder to hovedelementer.

For det første foreslås det, at de oplysninger, som spillekasinoer skal registrere omkring ankomne gæster, skal opbevares i 5 år mod nu 2 måneder.

For det andet foreslås det, at de enkelte spillekasinoer under visse betingelser skal have mulighed for at videregive oplysninger om personer, der har begået falskspil eller andre strafbare handlinger, til de øvrige spillekasinoer.

Begge foreslåede ændringer er klare forbedringer i forhold til sikkerheden, hvorfor vi naturligvis også kan give vores fulde støtte til dem.

Men som det også fremgår af høringssvarene, vi har fået, er der fra forskellig side rejst ønske om flere forandringer vedrørende kasinoloven, jeg havde nær sagt naturligvis. Tilsvarende er vi også opmærksomme på, at der fra involverede parter er en interesse i, hvordan udviklingen vil blive i forhold til andre former for spil og regulering i den sammenhæng.

Jeg vil hermed godt tilkendegive, at vi fra Socialdemokratiets side er opmærksomme på, at der ligger de her ønsker uden for huset, men jeg skal ikke lægge skjul på, at vi finder det mest relevant at afvente den videre udvikling, før disse spørgsmål bliver taget op, og jeg skal derfor på Socialdemokratiets vegne give vores tilslutning til det fremsatte forslag.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Forslaget er en revision af den gældende kasinolovgivning. Ganske få og små ændringer har ministeren fundet anledning til.

Det er en skuffelse, at man ikke har fundet anledning til at se positivt på blot nogle af høringssvarene fra Dansk Casinoforening, som

jo peger på en række forhold, som burde ændres. Her vil jeg gerne nævne følgende:

Hvad med spilleindsatsen i gevinstgivende automater? Burde den ikke nedsættes fra 5 kr. til en enkelt krone?

Entréfastsættelse? Her burde hver enkelt kasino selv kunne fastsætte prisen.

Der er spørgsmålet om anvendelse af midlerne i troncen. Mener ministeren virkelig, at det er hensigtsmæssigt, at sygdom medfører højere løn for såvel de arbejdende som den syge?

Løn- og administrationsomkostningerne til den offentlige kontrol er alt for høj.

Og til sidst foreslås en pristalsregulering af afgiftsgrænsen.

Loven har nu virket i så tilpas mange år, at man kan få et godt indtryk af, hvordan man med rette kan tilpasse loven til virkeligheden. Erfaringerne skulle jo gerne ligge til grund for revisionen. Derfor opfordrer jeg ministeren til at gå et skridt videre og lytte til dem, der har fingeren på pulsen. Forslaget fortjener at blive behandlet seriøst, og måske skulle man overveje, om det ikke er et af de forslag, der kunne oversomre.

Aage Frandsen (SF):

Da SF's ordfører, fru Anne Baastrup, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre synspunkter på hendes vegne og sige, at vi kan støtte lovforslaget.

Det er ikke noget stort forslag. Vi vil gerne vende tilbage til det under udvalgsarbejdet og høre, om der efter ministerens opfattelse er behov for større ændringer, og om det er noget, ministeren påtænker kommer senere. Under alle omstændigheder går vi ud fra, at når ministeren fremsætter dette forslag, så lille det end er, er det, fordi man mener, det er nødvendigt nu, og at det ikke kan afvente en større revision.

Men vi kan anbefale forslaget, som det ligger.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti er vi af den grundlæggende opfattelse, at dette lovforslag til revision af kasinolovgivningen ikke er tilstrækkeligt. Vi synes, det er nogle smålapperier, som sagtens kunne opfylde de intentioner, som statsministeren for nylig har fremført om, at det ikke er nødvendigt at gennemføre al mulig lovgivning her inden sommerferien. Derfor er det vores opfattelse, og det er vores indstilling, at dette forslag om kasinolovgivningen skal oversomre,

og så skal man for alvor se på en revision af kasinolovgivningen.

Der er nu gået en del år med kasinoer i Danmark, og det, der i hvert fald er tale om, er jo, at kasinoer har vist deres evne til at overleve, og der er ikke nogen som helst grund til at komme med sådan nogle smålapperier her. Man kan lige så godt tage tyren ved hornene og give reel mulighed for dem, der praktiserer det erhverv i Danmark, til at få indflydelse på, hvordan det skal foregå, og hvordan revisionen skal foregå.

Vi kunne f.eks. foreslå – og det interesserer os i Dansk Folkeparti – at tage overvejelser om et VLT-system ind i kasinolovgivningen. Her tænker jeg på et forslag – og det vil jeg gerne spørge ministeren om man har planer om at foreslå – om det nye tipssystem, som kasinoerne også kunne få gavn af at få ind de steder, der er tale om.

Med hensyn til den frihed, som Dansk Casinoforening har argumenteret kraftigt for skulle være en del af en revision, er det vores opfattelse i Dansk Folkeparti, at man fra Folketingets side skulle se positivt på det. Da det kræver lidt længere tid og lidt mere gennemarbejdning, synes vi helt ærligt fra Dansk Folkepartis side, at man lige så godt kunne udskyde revisionen af dette område til efter sommerferien, og til man også har den VLT-lovgivning på plads, som det åbenbart er tanken, man vil lave.

Men jeg kunne tænke mig at høre regeringens opfattelse af VLT-lovgivningen. Bliver den til noget, og hvordan kommer den til at se ud? Det kunne være rart at høre her i dag.

Bendt Bendtsen (KF):

Lovforslaget indeholder to små ændringer i lov om spillekasinoer. Det er ikke ændringer, som vi vil bagatellisere, men vi vil blot konstatere, at det er to små forslag, som vi ser positivt på.

Loven er ændret, således at oplysninger skal opbevares i 5 år i stedet for 2 måneder. Det lyder rimeligt, når vi går ned i sagen. Og med hensyn til videregivelse af oplysninger til andre kasinoer om falskspillere er vi også enige i det. Vi har i Det Konservative Folkeparti ingen problemer med lovens elementer.

Ved lovændringen i 1993 blev det fastsat, at der skulle foretages en revision af loven i folketingssamlingen 1997-98. Det vil så umiddelbart blive opfyldt med dette lovforslag, men vi mener dog, at der er mangler. Vi befinder os i en situation, hvor vi ønsker et klart svar fra justitsministeren. Vi mener, at der er behov for

en mere gennemgående revision af dette område, hvor vi bl.a. også lytter til de mennesker, der har skoene på hver eneste dag.

Der er jo rimelighed i de indsigelser, de forbedringer, som Dansk Casinoforening er kommet med. Det er muligt at forbedre dette område, og det er vel at mærke et område, som er nøje overvåget af de offentlige myndigheder. Vi har i en høj grad garanti for, at det, som foregår på de danske spillekasinoer, er lige efter bogen. Jeg tænker ikke mindst på den offentlige tilsynsmyndighed, som helt klart har et defineret opgavegrundlag både under spillet, og når det slutter.

Det skal sammenholdes med hele det grå spillemarked, hvor såkaldte lukkede klubber opererer med såkaldte støtteforeninger for diverse idræts- og sportsforeninger. Og her har vi et område, hvor vi er nødt til at gribe ind. Det er et område, der er meget gråt. Det er et område, hvor politiet har meget svært ved at arbejde. Og jeg vil i dag gerne opfordre justitsministeren til at tilkendegive, at vi skal revidere denne lov i næste samling; ellers bør vi tage nogle af de elementer op, som er påpeget af Dansk Casinoforening, og lade dem indgå i revisionen.

Man har fra Dansk Casinoforening peget på den fastsatte grænse på de 5 kr. i de gevinstgivne automater. Det er bare ét element. Man har forslag til mere fleksibilitet omkring entréfastsættelse, forslag til ændringer i troncen, pristalsregulering m.v. Det er vel at mærke utrolig reguleret på det område. Går man over gaden og ind i en lukket spilleklub, kan man ikke kontrollere noget som helst.

Alt i alt må vi sige, at Dansk Casinoforening er kommet med nogle fornuftige forslag, og jeg vil sige, at vi vil hellere udvikle dette område frem for ulovlige spillesteder på det grå spillemarked. Vi vil gerne i dag sige ja til de ændringer, der er i loven, men vi vil gerne have en tilkendegivelse fra ministeren på området om, at man er villig til at indsatte en egentlig revision af hele det her område.

Arne Melchior (CD):

Muligheden for at drive spillekasinoer i Danmark har efterhånden stået sin prøve, og de indhøstede erfaringer tyder vel i det store og hele på, at det var en fornuftig beslutning i sin tid. Der er meldinger om, at det grå spillemarked om ikke er forsvundet, så dog betydelig indskrænket. Der er gode indtægter til staten.

Der er også turistindtægter og mange andre gode ting at sige.

Nu er der jo gået en række år og indhøstet en lang række erfaringer, og ministeren følger jo den pligt, der ligger i loven om, at loven skulle tages op til revision i indeværende folketings-samling. Men som det jo forholder sig med den, som huset ved, og som ministeren ved, er der nu givet enormt lidt tid, hvis man virkelig skal nyttiggøre de nævnte erfaringer og bringe loven ajour med den viden, vi har i dag, således at denne del af turismeerhvervene kan få en sund udvikling.

Der er også en række høringssvar, som gør en grundig behandling nødvendig. Jeg skal henvise både til høringssvaret fra Registertilsynet, der rejser en række spørgsmål, og til det meget omfattende materiale fremsendt af HORESTA på vegne af Dansk Casinoforening. Også fra medarbejderorganisationer er der kommet høringssvar og ændringsforslag og ønske om foretræde for udvalget, og det drejer sig om Restaurations- og Bryggeriarbejder Forbundet, Dansk Funktionærforbund-Serviceforbundet og Vagt- og Sikkerhedsfunktionærernes Landssammenslutning.

Med de få arbejdsdage, der er tilbage inden sommer, er det på linje med, hvad en række andre ordførere har været inde på, også CD's mening, at sagen ville have godt af at blive udskudt, således at vi får det gjort færdigt. Under alle omstændigheder skulle vi ellers tage fat på det igen formentlig senest om et år eller to. Derfor vil jeg henstille til ministeren at acceptere, at vi i stedet for at bearbejde endsige færdiggøre dette forslag i indeværende samling får stillet et ændringsforslag gående ud på, at paragraffen om revision af loven i denne folketings-samling udskydes til folketings-samlingen 1998-99.

Jeg ved ikke, om ministeren selv vil stille et sådant ændringsforslag. Ellers er jeg sikker på, at der er en række af partierne, der er villige til det. Og jeg håber på ministerens indforståelse med en sådan fremgangsmåde. Det vil både han og Tinget og ikke mindst de virksomheder og de ansatte og de gæster på kasinoerne, det drejer sig om, være bedst tjent med.

Jeg håber på et imødekommende svar fra ministeren.

Kim Behnke (FP):

For 7 år siden fik vi gjort det lovligt at spille på kasino i Danmark. Og man må jo sige i forhold

til alle de bekymringer, der var dengang, at der ikke er ret mange af dem, der er indfriet. Men bekymringen i Folketinget var så stor på daværende tidspunkt, at man valgte en model, hvorefter man foretrak at lave en rammelovgivning og så styre området i form af bekendtgørelser.

Der var almindelig bred politisk enighed om, at det nok var den bedste løsning, eftersom man ellers kunne komme i den situation, at man sådan fra måned til måned, efterhånden som markedet udviklede sig og erfaringerne blev indhøstet, skulle lave om på lovgivningen.

Nu er der gået 7 år, og ikke en eneste gang er bekendtgørelsen blevet lavet om. Så det tyder ikke på, at den bekymring, der var dengang, har haft noget som helst på sig. Derfor mener vi, at tiden er kommet, hvor man ikke længere skal regulere kasinoområdet med bekendtgørelser, men at vi lige så godt kan få en præcis kasinolovgivning og vel at mærke en kasinolovgivning, som tager højde for de ønsker og de erfaringer, der er blevet indhøstet.

I bemærkningerne til lovforslag nr. L 34 står der under 2.1., at der ikke i høringssvarene er peget på et behov for at foretage grundlæggende ændringer i lovens regler.

Enten har den embedsmand, der har skrevet den tekst, ikke set Dansk Casinoforenings høringssvar af 18. december, eller også tales der simpelt hen mod bedre vidende.

Casinoforeningen har afleveret et høringssvar på adskillige sider med en lang, lang opstilling af alle de problemer, kasinoerne oplever i deres dagligdag. Hvis ikke det er et spørgsmål om at få ændringer i kasinolovgivningen, så ved jeg ikke, hvad det er.

Det første problem, vi oplever i øjeblikket, er det stigende antal såkaldte spilleklubber, hvor folk løser et medlemskort på 10 kr., og derefter kan de spille alt det hasardspil, de vil, på spillemaskiner, oven i købet tit under forhold, hvor de lokale politimyndigheder har mistanke om, at det både er rockermiljøet og alt muligt andet, der står bag.

Derimod er det sådan, at på et spillekasino er mindsteindsatsen 5 kr., vel at mærke for at få ét hjul på spilleautomaten til at køre. Skal man have alle tre til at køre, skal man proppe 15 kr. i pr. gang. Det holder den daglige husholdning ikke til ret længe, og derfor er der alt for mange mennesker, der går i spilleklub frem for at gå i kasino, hvor det foregår under betryggende vilkår.

Så er der spørgsmålet om entreen. Ja, i spilleklubberne køber man et årskort for 10 kr. På kasinoet skal man betale 40 kr., hver gang man kommer. Man må oven i købet ikke engang få udleveret en startjeton, som man gør i andre lande for at få folk interesseret i spillet. Igen har spilleklubberne en fordel.

Så er der spørgsmålet om de såkaldte VLT-maskiner. Tiptstjenesten vil jo gerne opstille VLT-maskiner over hele landet, lige fra små grillbarer til DSB-tog, og jeg ved ikke hvad. Det er vel at mærke maskiner, hvor man for meget små indsatser vil skulle have udbetalt gevinster på helt op til 35.000 kr. Der skal faktisk gøres en stor indsats på et kasino for at få 35.000 kr. ud.

Derfor er det selvfølgelig en fuldstændig urimelig konkurrenceforvridning, at der er alle disse stramme regler for kasinoerne, mens Tiptstjenesten vil have frihed til at stille VLT-maskiner op på snart sagt hvert gadehjørne.

Det er et område, vi er nødt til at se under ét, og ministeren har en grøn betænkning liggende i sin skuffe, og man må stille spørgsmålet: Hvorfor starter man med disse to næsten lige-gyldige ændringer af kasinolovgivningen, når vi har hele spørgsmålet om spilleklubproblematikken, VLT-problematikken osv.? Det bør ses under ét, og derfor kan jeg kun deltage i hr. Arne Melchior's opfordring til, at vi enten venter til efteråret – det kan vi gøre på to måder: enten ved at der kommer et ændringsforslag, eller ved at udvalget i enighed eller i hvert fald med stort flertal afgiver en beretning, så ministeren ikke bliver slæbt for domstolene for at have overtrådt gældende lovgivning – eller også begynder vi at bygge noget af det ind i loven.

Der er jo ting, som kan bygges ind med det samme, bl.a. det problem, som kasinoerne har med, at det, som vi i sin tid troede var en beskeden offentlig opgave, nemlig at føre den daglige kontrol, har udviklet sig til at være en malkemaskine for kommunerne. Et enkelt af kasinoerne betaler 1,2 mio. kr. om året. Så meget er der ingen offentlige embedsmænd, der får udbetalt i løn, i hvert fald ikke på det lønningsniveau, som de folk er. Derfor er det nødvendigt, at der bliver set på de her ting.

Der er så mange problemer for kasinoerne, og i denne tid, hvor de illegale eller halvlegale, eller hvad man vil kalde spilleklubberne, blomstrer, som de gør, er det Folketingets pligt at sørge for, at disse overordentlig respektable steder, som spillekasinoerne jo er, får forhold,

som gør, at de er konkurrencedygtige over for de mennesker, der har lyst til at spille, frem for at vi skubber folk ud på det grå og sorte marked.

Derfor er Fremskridtspartiets melding: Det her må vi have gjort bedre under udvalgsarbejdet, og vi håber, at ministeren er villig til at medvirke til det.

Jann Sjursen (KRF):

Da loven om spillekasinoer blev vedtaget i 1990, stemte Kristeligt Folkeparti imod. Vi ønskede ikke dengang, og det gør vi sådan set heller ikke i dag, på nogen som helst måde at være med til at fremme spillelysten i vort folk.

Jeg synes, det indledningsvis er værd at konstatere, at selv om, som det har været fremme fra flere ordføreres side, der i spillekasinoerne sker ting, som foregår under betryggende, regulerede og kontrollerede former – det kan jeg langt hen ad vejen være enig i – så oplever vi jo stadig flere tilfælde af ludomani og folk, som har problemer med at styre deres egen spillelyst. Det synes jeg er værd at nævne, også fordi man må sige, at staten i den sammenhæng jo næsten i bogstaveligste forstand har aktier i de foretagender og scorer kassen på folks spillelyst og det, at folk har problemer med at styre sig.

Det være sagt indledningsvis, for det er stadig væk vores grundholdning, at vi ikke vil være med til at fremme spil i Danmark og det, at folk bliver blokket mere eller mindre frivilligt for penge i så henseende. Når det er sagt, vil jeg også gerne understrege, at vi da også har noteret os, at det, som sker på spillekasinoerne, som det har udviklet sig i de senere år, sker under det, man kunne kalde kontrollerede former og også under et offentligt tilsyn, som vel efterhånden har fundet et naturligt leje.

Det, som vi i denne sammenhæng især vil beklage, er, at justitsministeren i forbindelse med denne lovrevision bare beskæftiger sig med et par få krøller på området. Vi finder det egentlig dybt beklageligt, så meget desto mere som justitsministeren jo selv har haft et udvalg nedsat, som har afgivet en betænkning om spil på forlystelsessteder i restaurationer og foreninger, nemlig en betænkning afgivet sidste år af Justitsministeriets Forlystelsesudvalg, betænkning nr. 1344, hvor udvalget på side 5 understreger:

»Det er udvalgets opfattelse, at spil, der udbydes på offentlige forlystelsessteder, i

restaurationer, i private spilleklubber eller andet sted, i videst muligt omfang bør være omfattet af ensartede regler, og at der gennem afgiftsregler bør skabes en regulering af det private marked for opstilling af gevinstgivende spilleautomater. Udvalget finder det hensigtsmæssigt, at de materielle regler for spil indsættes i lov om spillekasinoer, hvorved alle former for spil, der administreres af Justitsministeriet, samles i en lov.«

Jeg synes, at det er tankevækkende, at justitsministeren vælger at fremkomme med et forslag til lov om spillekasinoer, som blot vedrører to små spørgsmål, nemlig registrering af gæster i kasinoerne og videregivelse af oplysninger på visse forudsætninger.

Jeg synes i virkeligheden, der var god baggrund for, at justitsministeren i henhold til det forlystelsesudvalg, der har været nedsat og har afgivet betænkning, kom frem med en ny lovrevision, som kiggede på det samlede marked for spil, sådan at vi kunne få opstrammet og reguleret ikke mindst det, der foregår i de mange private spilleklubber. Man må jo sige, at den økonomiske omsætning dér formentlig er langt større end den, der er på de regulerede og kontrollerede danske kasinoer, og der finder måske ofte også virksomhed sted, som ikke helt tåler dagens lys.

Derfor er vi egentlig enig i det, som flere ordførere har sagt om, at lovforslaget bør oversomme, ikke kun med henblik på, at man får set på andre elementer, som disse ordførere har nævnt i relation til kasinoer alene, men også med henblik på at få en lov om spillekasinoer, som omfatter en regulering af det private marked for spil, sådan som Justitsministeriets eget forlystelsesudvalg har lagt op til i sin betænkning nr. 1344.

Vi er bekymrede over det, der sker ikke mindst på det private marked, og vi mener, at der er behov for en reel opstramning på dette område.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

I CD husker vi udmærket Kristeligt Folkepartis kamp imod spillekasinoer i sin tid, da loven, som jeg havde den ære at være i hvert fald medfadder til, havde sin premiere.

Jeg hørte nøje efter hr. Sjursens tale, og jeg har opfattet det sådan, at Kristeligt Folkeparti i dag godt vil kunne stemme for en lov, efter at den er grundigt behandlet og forhandlet, og jeg

vil gerne kvittere for, hvis jeg altså har hørt rigtigt og forstået rigtigt, at Kristeligt Folkeparti ikke længere mener, at spillekasinoer fremmer folks spillelyst, men at de bidrager til at organisere denne eksisterende spillelyst på en for samfundet og for enkeltmenneskene hensigtsmæssig måde.

Det synes jeg der er grund til at hæfte sig ved og glæde sig over. Man skal selvfølgelig holde fanen højt, men det er da rart, når fødderne stadig væk kan nå jorden.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Nu er hr. Arne Melchior jo en god lytter, og han er også god til at lege med ordene, og når han taler om at organisere spillelysten på kasinoerne, er jeg ikke helt og aldeles enig med ham, og det er vi ikke i Kristeligt Folkeparti.

Jeg vil godt sige, at vi stadig væk mener, at spillekasinoer også er en del af problemet for de mennesker, som bliver ramt af ludomani, men jeg vil godt, som jeg også sagde i min ordførertale, sige, at det er klart, at for os er der en kæmpe diskrepans mellem den regulering, der finder sted af kasinoer, og så den, der sker af de private spilleklubber, og det synes vi er grotesk. I den forstand kan vi da godt forstå, at Dansk Casinoforening f.eks. brokker sig både over ulige konkurrencevilkår og over, at der ikke i samme omfang er kontrol med de private spilleklubber, som der er med kasinoerne.

Det er det forhold, jeg tager udgangspunkt i, og jeg vil i øvrigt sige i forhold til, hvordan vi forholder os til selve lovforslaget: Det har vi i vor folketingsgruppe ikke taget endelig stilling til, og det afhænger i høj grad af, hvorvidt vi også får nogle opstramninger på hele det private marked, sådan at vi kan få en regulering, hvad der er vores mål.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som flere ordførere har været inde på, er dette lovforslag fremsat i lyset af den lovændring, der fandt ved behandlingen af et lovforslag i 1993. Det var en lov, der trådte i kraft i 1994, hvori der var en pligtig lovrevision.

Det lever lovforslaget op til. Lovforslagets indhold knytter an til at skærpe sikkerheden i kasinoerne, og jeg har sådan set ikke hørt nogen ordfører her i dag være uenig i, at vi i Danmark nødvendigvis må leve op til de internationale forpligtelser, vi har til at bekæmpe hvidvask-

ning af penge, der er tilvejebragt ved kriminalitet.

Op det forslag, som ligger her, har til hensigt at bidrage til at opfylde den internationale forpligtelse, vi har, idet vi jo ved, at en del af de penge, der kan tilvejebringes ved kriminalitet, bliver omsat i spillekasinoerne for på den måde at få dem hvidvasket, og det skal vi selvfølgelig dæmme op for, og det er kasinoerne sådan set også indstillede på.

Det er allerede gældende, at de skal opbevare oplysningerne i 2 måneder, og her foreslås det nu, at de skal opbevare dem i 5 år. Vi giver så til gengæld kasinoerne mulighed for at hjælpe hinanden med henblik på at forhindre falskspilere i at gennemføre deres forehavende ved at bevæge sig fra det ene kasino til det andet.

Nu har ordførerne for en række partier tilkendegivet, at man gerne ser kasinoerne bragt ind i en større sammenhæng i forhold til spillemarkedet som helhed. Men i de snart 11 år, jeg har siddet i Folketinget, har jeg draget den erfaring, at rykker man på én brik på spillemarkedet, sætter man en dominoeffekt i gang. Derfor er det her lovforslag alene et lovforslag, der knytter sig til de sikkerhedsmæssige forhold, og det skal ikke ses i sammenhæng med det, som hr. Jann Sjørnsen var inde på, nemlig Forlystelsesudvalgets betænkning om spil, og ej heller ses i sammenhæng med det forslag, som har været drøftet i længere tid på baggrund af det ønske, der har været hos Tipstjenesten om at kunne etablere VLT.

Så jeg har valgt at fremsætte det her lovforslag som et rent forslag, der alene går på de sikkerhedsmæssige forhold i kasinoerne. Men regeringen er indstillet på at forberede et samlet initiativ, der tager hele spilleområdet op under ét, og det forberedes i et udvalg, der nu er nedsat under Finansministeriet med bidrag både fra Skatteministeriet og fra Justitsministeriet.

Så vi kan vælge at sige, at vi vil gennemføre det her lovforslag med de små justeringer af sikkerheden, der ligger her, og afvente et samlet initiativ fra regeringen på hele spilleområdet. Men hvis partierne ikke vil det, men ønsker at udskyde også de sikkerhedsmæssige forhold til det tidspunkt, så for min skyld gerne. Som justitsminister mener jeg bare, at vi har et ansvar for at sørge for at tilvejebringe den maksimale sikkerhed.

Men under alle omstændigheder er det fra en række partiers side tilkendegivet, at man gerne vil afvente dette initiativ, og det vil jeg da gerne

imødekomme, eventuelt på den måde, at Folketingets Retsudvalg kan afgive en beretning, hvori man skriver, at man ønsker, at en revision udskydes til den kommende folketingssamling. Og hvis udvalget ønsker dét, er det en beretning, som regeringen nødvendigvis vil tage til efterretning.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 35: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Instansordningen i civile retssager m.v.). Af justitsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 26/3 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Else Marie Mortensen (S):

Det er en kendt sag, at sagsbehandlingstiderne ved retterne er lange. Og med lovforslag nr. L 35 tages en lille smule af presset fra både landsretterne og Højesteret.

Undertitlen »Instansordning i civilretssager« dækker over, at man med det her forslag foreslår landsretsgrænsen for civile retssager forhøjet fra 500.000 kr. til 1 mio. kr., og det betyder, at grænsen for, hvornår en civil retssag skal starte ved byretten, fordobles, og det vil, som jeg nævnte, medføre en aflastning af såvel landsretterne som Højesteret.

Desuden foreslås det, at indbringelse til Højesteret som hovedregel begrænses til sager af principiel karakter. Og det foreslås, at det fremover er Procesbevillingsnævnet, der skal give tilladelse til kære til Højesteret. Ligesom

forslaget indebærer en forenkling af de nugældende komplicerede kæreregler.

Udgangspunktet for forslaget er en betænkning fra Retsplejerådet om instansordninger i civile sager.

Selv om lovforslaget vil medføre en vis resourcebesparelse og dermed nedbringelse – håber vi – af sagsbehandlingstiden, skal forslaget ses som et led i en mere omfattende gennemgang af retsplejeloven.

Det slutter vi med tilfredshed i Socialdemokratiet, fordi Justitsministeriet har anmodet Retsplejerådet om at foretage en mere generel gennemgang af den civile retspleje og fremkomme med yderligere forslag til ændringer af retsplejeloven og eventuelt anden lovgivning.

Da lovforslaget er en uændret genfremsættelse fra februar måned, kan jeg på Socialdemokratiets vegne endnu en gang bekræfte, at vi støtter forslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Der har i den senere tid, i hvert fald blandt journalister, været noget virvar om, hvad der har været af forslag og rapporter om ændringer i den civile retspleje. Og man kunne jo spørge, om det ikke var fornuftigt nu at få det hele samlet og få fremsat et samlet forslag om det hele.

Men jeg forstår, at man meget gerne vil have det her forslag igennem inden sommerferien for at frigøre ressourcer i landsretterne og Højesteret, og det er jo et ædelt formål, som vi kan støtte. Vi spørger bare: Hvad så med byretterne? For der bliver jo ikke færre sager af den grund. Men dér kan ministeren formentlig berolige os; han har vel et kvikt svar på dét nu eller skriftligt senere.

Det er det ene spørgsmål. Det andet, som vi i hvert fald skal have et skriftligt svar på, har jo at gøre med, at der altså nu bliver færre sager, som automatisk kan indbringes for Højesteret, og at jeg mener at kunne huske, at der har været en diskussion om, hvorvidt der i det hele taget via Procesbevillingsnævnet ville blive indbragt for få principielle sager for Højesteret. Dér vil vi godt lige have vore bekymringer af vejen, inden vi siger ja til det her, men jeg går ud fra, at heller ikke det vil det være så vanskeligt for justitsministeren at sørge for.

Så hvis vi kan få tilfredsstillende svar på de to spørgsmål, jeg her har stillet, i Retsudvalget, og der i øvrigt ikke kommer nogen overraskelser med hensyn til retssikkerheden, vil vi være